

Scénář k rozhlasové reportáži - ZŠ Mistra Choceňského, Choceň

1.vstup : Náš dnešní příběh bude o Jaroslavu Svatošovi , narozeném 3.11. 1950.

Pamětník : 1:18 - 1:27

„ Narodil jsem se sice ve Vysokém Mýtě, ale žil jsem ty první roky svého života jsem prožil u prarodičů na Libecíně.

56:34-56:58

„Žádná rozhledna, je to vesnice na kopci, v dolíku a na kopci a nic jakoby řeknu turisticky atraktivního tam není. A přesto, je to konec, je to prostě aglomerace, kde nesmím chybět. Prostě mě to tam táhne a je to někde u srdíčka, u dušičky a nemůžu za to.”

1:35-1:54

A i když moje rodina se odstěhovala, 3 sourozenci, odstěhovali se, tak já až do sedmého roku svého věku jsem se tak nějak zdržoval, byl jsem v kontaktu s rodičema, ale žil jsem u dědy a u babičky. “

2.vstup : To se našemu pamětníkovi nesmazatelně zapsalo do duše.

Pamětník : 54:-7-54:37

„Utvářelo to tu moji identitu s tou vesnicí s tím s číslem 11 na Libecíně s tím barákem a celej život. Přijel jsem tam, když mi bylo 30, 40, a viděl jsem, že ten děda se chová jinak ke mně a jinak k sourozencům.”

54:42-54:56

„Věděl jsem, proč to je, a ty sourozenci ty to nemohli chápat. Nemohli, byli ze stejnému krve, taky tam vyrůstali, ale oděšli tam odsad' a prostě já jsem byl ten vyvolenej. “

3.vstup : Když žil ještě na Libecíně, bylo období kolektivizace. Ta jeho dětství ovlivnila dost.

Pamětník : 3:38 - 4:13

„ Zažil jsem v tom 57 roce, byla kolektivizace zemědělství, jestli vám to něco může říkat. Prostě bylo soukromý hospodaření, který se slučovalo do takovejch větších agerálních celků, kterým se pak říkalo jednotné zemědělské družstvo, což nebylo bez problémů. Tak nějak v malým mladým věku, nebyl jsem až tolik chápavej, ale tak nějak cejtím to dodnes tu atmosféru toho, toho období.”

: 47:40 - 48:14

„ No a pak jim to za včasu vzali v tom 57 roce a měli po starostech, vzali jim všechno, tam myslím tenkrát bylo takový nařízení, děti to byste měli slyšet. Zůstala jim koza, koza která

tadyhle je vidět, ale když měli prase, tak jim ho vzali, krávu vzali, koně vzali, traktor vzali, sekačku, kombajn, ne kombajn ne, mlátičku a to se všechno tak nějak řeknu znárodnilo.”

4. vstup : Velkou roli v kolektivizaci pro příběh našeho pamětníka hrál pan Syrový, který zanechal v našem pamětníkovi velké emoce a vzpomínky.

Pamětník :

51:29-51:31.

„A ten pan Syrový byl,

51:50-52:14

„tady Chocni dělal nějakýho... uviděl jsem ho v ČKD jak tluče bedny, protože nic jinýho neuměl, když něco potřebovali zabalit nějaký výrobek, tak zatlouct hřebík to uměl. Říkali mu farář. A on se zúčastnil jako pověřenec okresu Ústí nad Orlicí,”

52:23-52:33

„tak byl vyslanej Oušťákama – já nevím, to byly tříčlenné komise, a byli na Libecíně a prováděli kolektivizaci. “

52:49-52:55

„tak jsme tajhle vylezli na zahrádku, a on se podíval přes plot, a on po těch letech, to bylo,”

53:04-53:13

„takže po pětadvaceti letech - se podíval přes plot, a on toho pána poznal. On se dral, že mu rozbije hubu.”

: 53:27 - 53:35

„A to člověku mladým zanechá takový nějaký, že tam ty pozůstatky byly po celý jeho život.”

5.vstup : I přes to, co si během svého života a hlavně dětství zažil, nezapomínal na to si života užívat, a to hlavně sportem.

Pamětník : 8:57 - 9:48

„Já jsem dělal skoro všechny sporty, což bylo normální tady v tom socialismu. Dělal jsem basket v zimě, stolní tenis, zimní sport de facto byl fotbal, hokej. No prostě to bylo mládí, že jo, to byly takový normální sporty. Dělán to dodnes, když řeknu v jiným měřítku a na jiné úrovni. Ale dneska už tam jsou další sporty, které jsem dřív nedělal: tenis. Třeba tenkrát jsem hrál stolní tenis, dneska hraju dvorcový tenis. A to je to je taková zábava pro důchodce, se dá říct. “

6.vstup -Máte pro nás mladé nějaký vzkaz?

28:02 -28:04

„Aby zahodili telefony.”

28:22-28:30

„ A vidím to jako hudbu z nejčastějších příčin až už kriminality a odcizení.”

28:39 - 29:07

„Každej má před sebou takhle tu placku namazaného chleba - já tomu říkám, takhle ji drží a teď to tam teda trápí a občas jako kdyby to chtěl ukousnout. A absolutně s tím nesouhlasím. Tak to je 1 věc z mnoha. Co bych mu vzkázał? Více sportovat. Více sportovat, protože já jsem celej život prožil sportem. A drží mě to dodnes.”

7.vstup : A vaše oblíbená věta.

37:02 - 37:07

„takový motto: Inu svět chce být klamán. “

Základní škola Mistra Choceňského, Choceň.